میزان شیوع افسردگی و تأثیر شناخت درمانی گروهی بر کاهش آن در بین دانش آموزان

علیرضا محمودنیا ٔ حسن رستگارپور ٔ فرهاد جوکار ٔ

تاريخ پذيرش:

تاريخ وصول:

چکیده

مقدمه: افسردگی اختلالی است که سالهاست توجه بهداشت کاران روانی را به خود جلب کرده است. میزان افسردگی به قدری نگران کننده است که آن را سرماخوردگی اختلالهای روانی نامیدهاند.

روش: تعداد ۴۵۷ نفر از دانش آموزان دبیرستانها، هنرستانها و مراکز پیشدانشگاهی قرچک به شیوه نمونه گیری خوشهای چندمرحلهای به صورت کاملاً تصادفی انتخاب شدند. سپس از پرسشنامه بک برای سنجش افسردگی استفاده گردید. در مرحله دوم ۳۶ نفر از

١ - استاديار دانشگاه خوارزمي.

۲ - استاديار دانشگاه خوارزمي.

٣ - كارشناس ارشد روانشناسي، دانشگاه خوارزمي.

دانش آموزانی که علائم افسردگی متوسط و وخیم را بروز داده بودند به صورت تصادفی انتخاب شدند و بعد از همتاسازی آنها از نظر سن، رشته و پایه تحصیلی، وضعیت درسی (معدل نیم سال اول) و نمرههای افسردگی بک، به صورت کاملا تصادفی در دو گروه کنترل و آزمایشی قرار گرفتند، پس از همتاسازی دو گروه ۸ نفری تشکیل شد. گروه کنترل در لیست انتظار برای درمان قرار گرفت و گروه آزمایش در معرض ۱۰ جلسه شناخت درمانی گروهی به روش الیس قرار گرفتند. از هر دو گروه پیش آزمون و پس آزمون افسردگی بک و باورهای غیر منطقی جونز گرفته شد. پس از محاسبه تفاوت نمرههای پس آزمون و پیش آزمون در گروه کنترل و آزمایش بوسیله آزمون t همبسته تفاوتهای بین گروهی آنها مورد بررسی قرار گرفت.

نتایج: در مرحله اول ۳۶/۹۷ درصد دانش آموزان فاقد افسردگی، ۳۵/۲۳ درصد دارای افسردگی خفیف، و ۲۰/۳۵ درصد مبتلا به افسردگی وخیم بودند. در مرحله دوم باورهای غیر منطقی گروه شناخت درمانی به گونه معنی داری کاهش یافت. بررسی نمرههای افسردگی نشان داد که نمره افسردگی دانش آموزان گروه آزمایشی نیز کاهش یافته است. به طور کلی یافتههای پژوهش نشان می دهد که شناخت درمانی گروهی به طور هم زمان موجب کاهش باورهای غیر منطقی و افسردگی دانش آموزان شده هست.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج پژوهش می توان گفت که استفاده از سبک عقلانی عاطفی و شناخت درمانی، در درمان افسردگی نوجوانان مؤثر است و روان شناسان، روان پزشکان و مشاوران می توانند این شیوه درمانی را به کار ببرند.

واژههای کلیدی: افسردگی، باورهای غیر منطقی، شناخت درمانی گروهی.

مقدمه

همه ما در طول زندگی خود غمگینی و دلتنگی را حس کرده ایم. اگر با دقت به گذشته خود نگاهی بیاندازیم خواهیم دید که در برخی از روزها غم و اندوه را در وجودمان احساس کرده ایم، اما باید آگاه باشیم که بین این تجارب و بیماری افسردگی تفاوتهای اساسی وجود دارد.

افسردگی طبیعی و متعادل در انسان واکنشی نسبت به یک عامل بیرونی است که فرد از آن آگاهی دارد و محرومیت آن را آگاهانه درک می کند (سیگالو همکاران، ۲۰۰۷). وقتی فردی در یکی از کارهای خود شکست می خورد و با ناکامی روبهرو می شود به احتمال بسیار قوی غمگین و دلگیر خواهد شد و این واکنش طبیعی و منطقی است. اما اگر حالت غمگینی از لحاظ شدت و مدت زمان با محرک بیرونی تناسب نداشته باشد فرد دچار خُلق افسرده می شود و یا نسبت به اموری که قبلاً از آنها لذت می برده است بی تفاوت می گردد، پس در این صورت می توان گفت که فرد در آستانه ابتلا به بیماری افسردگی قرار دارد (بیورس، ۲۰۰۵).

افسردگی یک اختلال خلقی است که هم در اثر عوامل تنشرزای محیطی - اجتماعی و هم به علت وجود بیماریهای مختلف جسمی به وجود می آید. هم چنین تغییرات برخی از ترکیبات شیمیایی مانند سرتونین در دستگاه عصبی نیز در بروز این اختلال مؤثر تشخیص داده شده است. ضمن آنکه ابتلای فرد به سایر بیماریهای روانی معمولاً با ظهور نشانههای افسردگی همراه است. بنابراین، می توان نتیجه گرفت که عوامل وسیعی در بروز این بیماری دخالت دارند و درست به همین علت است که میزان شیوع آن گسترش یافته است کاپلان و سادوسک،

حداقل ۱۲ درصد از جمعیت کشورهای پیشرفته در مدت عمر خود برای معالجه علائم افسردگی شدید به متخصصین روانی مراجعه می کنند و حدس زده می شود که ۷۵ درصد افرادی که به مؤسسات درمانی مراجعه می کنند، دچار افسردگی باشند (روسولو و برنال،

۲۰۰۷). بعضی از محققان نیز بر این باورند که حدود ۳۰ درصد از مردم به ویژه در غرب، در مدت حیات خود دچار افسردگی می شوند (رودین و همکاران، ۲۰۰۹). ویسکو (۲۰۰۹) در تحقیقات خود نشان دادند که حدود ۲۰ درصد از نوجوانان ۱۳ تا ۱۹ ساله تا قبل از ۱۸ سالگی یک بار به افسردگی مبتلا شده اند. مطالعاتی که در سالهای اخیر توسط کارشناسان سازمان بهداشت جهانی (WHO) صورت گرفته است حاکی از افزایش دامنه شیوع افسردگی در جوامع در حال توسعه می باشد (رحیمی و همکاران، ۱۳۸۷).

به طور کلی مطالعات همه گیر شناسی در مورد اختلال افسردگی دامنه وسیعی از مقادیر را برای جامعه بزرگسالان مبتلا نشان می دهد که خطر مادام العمر اختلال افسردگی در نمونه های اجتماعی ۱۰ تا ۲۵ درصد برای زنان و ۵ تا ۱۲ درصد برای مردان است. تخمین زده می شود که هر ساله حدود ۲۰ میلیون نفر در ایالات متحده از افسردگی رنج می برند و ۲۵ درصد زنان و کمتر از آن ۱۲ درصد از تمامی مردان دوره هایی از افسردگی را در مدت زندگی شان سپری کرده اند. حدوداً از هر ۶ امریکایی بزرگسال یک نفر در مدت زندگی خود به افسردگی مبتلا می شود (سیگل، گیناسی، و تییز، ۲۰۰۷).

دیدگاه اسنادی در مورد افسردگی

کاروسکی، گارت و ایلاردی (۲۰۰۶) معتقدند که دو نظریه مهم شناختی وجود دارد: نظریه بک (بک و همکاران، ۱۹۹۶) و نظریه تجدید شده درماندگی اکتسابی، با اصلاحاتی که در نظریه درماندگی اکتسابی به وجود آمد نام آن به نظریه اسنادی تغییر یافت.

افرادی که افسرده هستند به نظر می رسد در کنترل محیط خود احساس درماندگی کرده و تصور می کنند که دست به هر اقدامی بزنند باز نمی توانند تأثیری در نتیجه کار داشته باشند، ممکن است چنین افرادی به عنوان نتیجهای از موقعیتهای خاص که در گذشته با آنها مواجه

^{1.} World Health Organization (WHO)

شدهاند احساس درماندگی را یاد گرفته باشند (بارهوفر و همکاران، ۲۰۰۹؛ کینگ استون و همکاران، ۲۰۰۷).

دیدگاه شناختی در مورد افسردگی (شناخت درمانی)

و لز (۲۰۰۸) معتقد است که شناخت به فرایندهای ذهنی، ادراک، حافظه و خبرپردازی اطلاق می شود که شخص به کمک آنها دانش می اندوزد، مسئله حل می کند یا برای آینده نقشه می ریزد. سیف (۱۳۸۱) بیان می کند که شناخت به آن فرایندهای ذهنی اطلاق می شود که از طریق حواس ما دریافت می شوند به راههای مختلف از حافظه بازیابی می شوند.

شناخت درمانی روشی است فعال، راهنما، منسجم و از لحاظ زمانی محدود که برای درمان گونه هایی از اختلالهای روانی نظیر افسردگی، اضطراب، ترسهای بیمارگونه و مشکلات دردناک به کار می رود. درمان بر این اصل نظری بنیادی مبتنی است که انفعال و رفتار فرد تا اندازه زیادی به چگونگی تفسیر او از جهان بستگی دارد. شناختهای فرد رویدادهای کلامی یا تصویری جریان آگاهی او بر نگرشها یا فرضهایی (طرحهایی) مبتنی است که از تجارب گذشته او حاصل شده است (هاتون و همکاران، ۱۹۸۹).

بکر و همکاران (۲۰۱۰) و دیگران معتقدند در درمان شناختی مراجع ابتدا می آموزد که عقاید غیر منطقی خود را شناسایی و نقش آنها را درک کند، سپس درمانگر به کشف تجربیات مراجع می پردازد و ارزشهای غیر منطقی و استدلالهای غلط او را به مبارزه می طلبد. مراجع به طور پیوسته تکالیفی را دریافت می کند و نسبت به انجام و تأثیر خُلقی آنها هوشیار باقی می ماند و به این ترتیب موفقیت مشخص می شود و مراجع می تواند تحلیل واقع گرایانه تجارب خود را بیاموزد.

شناخت درمانی مبتنی بر نظریه سادهای است که می گوید به جای حوادث بیرونی افکار و طرز تلقیهای شماست که روحیه شما را شکل میدهد (هافمن و راینکه، ۲۰۱۰).

درحالی که، درمان شناختی – رفتاری به روشهای مختلف رشد یافته است، دو متخصص بالینی به طور مستقل استفاده از روش شناخت درمانی را برای درمان افسردگی مطرح ساختند. الیس (۲۰۰۳) درمان عقلانی – عاطفی را در مواردی به کار برده است که اصول اعتقادی و تصورات اساسی بیماران درباره جهان و خودشان (متغیرهای واسطهای شناختی) از روی ارتباطشان استنتاج شده و سپس به عنوان تکنیک درمانگرانه اصلی برای کاهش ناراحتی و بهبود رفتار مقابلهای آنان به کار گرفته شده است.

گرچه، دیدگاه درمانی الیس با نام رفتار درمانی - عقلانی - عاطفی (REBT) یا رفتار درمانی شناختی شهرت پیدا کرده است، اما با نظریه شناختی بک که به قول الیس ده سال بعد از نظریه او به وجود آمده است تفاوت چندانی ندارد.

بک مطرح کرد که منشاء تفکر منفی در افسردگی به بازخوردها (فرضها) مربوط می شود که در کودکی و دورههای بعدی شکل می گیرند این فرضها ممکن است در بسیاری مواقع مفید باشد و رفتار را هدایت کنند.

در نظریه بک، سه نکته دارای اهمیت است: مثلث شناختی، طرح واره، تحریف شناختی. منظور از مثلث شناختی افکار خود کاری (تکراری ناخواسته که به راحتی قابل کنترل نیستند) است که دارای محتوای از دست دادن و فقدان بوده و شامل نگرشهای منفی نسبت به خود، آینده و جهان می شوند (بک، ۱۹۹۶).

مثلث شناختی در گونه های فرعی افسردگی بالینی نیز وجود دارد (هم افسردگی واکنشی و هم افسردگی درونزاد). با این حال، شدت این افکار منفی به طور مستقیم به شدت علایم دیگر افسردگی بستگی دارد (داودی، ۱۳۷۸).

در این خصوص تحقیقات متعددی صورت گرفته، اما کمتر دیده شده است که تأثیر شناخت درمانی گروهی همزمان بر روی کاهش عقاید غیرمنطقی و افسردگی مورد بررسی قرار گیرد. بنابراین در بیشتر موارد زیر به ارائه بررسیهایی خواهیم پرداخت که بـه صـورت جـدا از هم انجام شده است.

سیگال (۲۰۰۷)، تیزدیل و همکاران(۲۰۰۳) در تحقیقی به این نتیجه رسیدند که علائم افسردگی بالا با خود سرزنشی بالا، عزت نفس پایین، وابستگی بالا و همنوایی پایین همبستگی دارد. هم چنین در این پژوهش مشخص شد که باورهای غیرمنطقی با علائم افسردگی بالا همنوایی دارد. ولز (۲۰۰۹) به این نتیجه رسید که باورهای غیرمنطقی در کاهش یا افزایش افسردگی و خشم دانشجویان مؤثر است. بلکبرن و همکاران (۱۹۹۰) در پژوهش خود مشاهده کرد که درمان عقلانی عاطفی در کاهش عقاید و باورهای غیر منطقی مؤثر است. او نشان داد که درمان عقلانی بیشتر از درمانهای دارویی، گروه درمانی و درمان تفریحی در کاهش عقاید غیرمنطقی موفقیت داشته است. استوارت و همکاران (۲۰۰۶) ار تباط معناداری را بین باورهای غیرمنطقی، خصومت و افسردگی در نوجوانان ۱۲ تا ۱۸ ساله گزارش کرد. الیس (۲۰۰۳) گزارش می کند که با استفاده از تکنیکهای شناختی توانسته است علائم افسردگی را در زن گزارش می کند که با استفاده از تکنیکهای شناختی توانسته است علائم افسردگی را در زن می تواند موجب تشدید یک زندگی کسل کننده شود. هولون و همکاران (۱۹۹۲) با استفاده از می تواند موجب تشدید یک زندگی کسل کننده شود. هولون و همکاران (۱۹۹۲) با استفاده از درمان عقلانی عاطفی عقاید غیر منطقی دک زن چاق را درمان هذا و اهمیت آن تغیر دادند.

هولن، استوارت و استرانک (۲۰۰۶) در پژوهشهای که انجام داد نتیجه گرفت که شناخت درمانی به نحوه چشمگیری بهتر از فقدان درمان، رفتار درمانی یا دارو درمانی بر روی افسردگی مؤثر بوده است. گلوگن و همکارانش (۱۹۹۸) وقتی ۱۰۷ مریض را به مدت ۱۲ هفته تحت درمان شناختی – رفتاری، دارو درمانی و ترکیب این دو قرار دادند، نتیجه گرفتند که درمان شناختی – رفتاری ۳۲ درصد، گروه درمانی ۳۳ درصد و ترکیب این دو با هم ۵۲ درصد نتیجه بخش بوده است. تیز و همکادان (۱۹۹۷) تعداد ۵۹ بیمار مبتلا به افسردگی درونزاد را به مدت ۲۰ جلسه تحت درمان شناختی – رفتاری قرار دادند که ۷۱ درصد از کل بیماران بهبود یا فتند. مورفی و همکاران (۲۰۰۱) به این نتیجه رسیدند که درمان شناختی در مقایسه با دارو

درمانی در مورد افسردگیهای حاد اثر مساوی و برابر داشته است، اما خطر بازگشت بیماری در شیوه شناختی کاهش یافته است. فاوا و همکاران (۱۹۹۲) به این نتیجه می رسند که نگرشهای ناکارامد با درمان مؤثر افسردگی کاهش می یابند. شیا و همکاران (۱۹۹۲) به این نتیجه رسید که روش شناختی از لحاظ رفع علائم افسردگی به صورتی که توسط خود بیمار و شاهدان درمانگاهی ارزیابی شده بر روشهای دیگر برتری دارد. مسر و همکاران (۲۰۰۲) از تأثیر نسبی درمان گروهی بر روی ۲۶ بیمار افسرده مونث کم در آمد پور توریکویی از طریق درمان رفتاری – شناختی خبر می دهد. پایکل و همکاران (۲۰۰۷) نشان داد که درمان شناختی در مقایسه با درمانهای دارویی و ترکیبی (شناختی و دارویی) در کاهش افسردگی واکنشی مؤثر تر بوده است. اما در مورد افرادی که به افسردگی درون زا مبتلا بودند بین دو روش شناختی و دارویی گیری به محرکات منفی و جود دارد و در مقابل در بیماران مانیک – دیبرسیو سو گیری بد محرکات مثنی و جود دارد و در مقابل در بیماران مانیک – دیبرسیو سو گیری به اطلاعات منفی و مثبت را برای این بیماران تشخیص دادند، در این مطالعه بر نقش شناخت درمانی در درمان این بیماران تاکید شده است. در این قسمت به برخی از پژوهشهایی که در ایران انجام شده اشاره می شود.

صفائی (۱۳۸۱) در تحقیقی با عنوان تأثیر مشاور گروهی با شیوه عقلانی - هیجانی - رفتاری بر تغییر باورهای غیرمنطقی دختران نوجوان به این نتیجه می رسد که گروه آزمایشی (شناخت درمانی گروهی) در مقایسه با گروه (درماننما) که یک محرک خنثی (تشکیل گروه) را دریافت کرده بود در شش باور غیر منطقی (توقع تایید از جانب دیگران، انتظارات بیش از حد از خود و دیگران واکنش با درماندگی به ناکامی، بی مسئولیتی عاطفی، اجتناب از مشکل، درماندگی برای تغییر) تفاوت معنی داری نشان داد. اما این گروه در کاهش چهار باور غیرمنطقی (نگرانی زیاد توام با اضطراب، سرزنش کردن خود، وابستگی، کمال گرایی) با گروه کنترل تفاوت معنی داری نشان نداد.

سودانی (۱۳۷۵) در پژوهشی با نام مقایسه اثر روشهای مشاور فردی و گروهی با تاکید بر روش عقلانی – عاطفی در کاهش باورهای غیرمنطقی دانشجویان پسر مجرد در رشتههای دبیری علوم پایه سنین ۱۸ تا ۲۴ دانشگاه شهید چمران در سال تحصیلی ۷۵–۱۳۷۴ به این نتیجه می رسد که باورهای غیرمنطقی (توقع تایید از جانب دیگران، نگرانی زیاد توام با اضطراب، اجتناب از مشکل، وابستگی و درماندگی برای تغییر) با روش مشاوره گروهی کاهش بیشتری نشان داده است.

داوودی (۱۳۷۸) نشان داد که روشهای مشاوره فردی و گروهی به روش عقلانی - عاطفی به صورت معنی داری در کاهش باورهای غیر منطقی بزهکاران پسر ۱۸–۱۴ ساله اثر دارد. هم چنین او نشان داد که روش مشاوره گروهی برای کاهش عقاید غیر منطقی (توقع تایید از جانب دیگران، سرزنش کردن خود، واکنش با درماندگی به ناکامی، توجه مضطربانه، اجتناب از مشکل، وابستگی و درماندگی برای تغییر در مقایسه با روش مشاوره فردی اثر بخش تر بوده است.

آخوند مکهای (۱۳۷۶) نتیجه گرفت که شناخت درمانی گروهی به روش (بک) به طور معنی داری افسردگی نوجوان ۱۵ ساله شاهین شهر اصفهان را کاهش داده است. حسین نژاد (۱۳۷۶) در پژوهش خود به این نتیجه می رسد که مشاوره گروهی با رویکرد عقلانی عاطفی افسردگی دانش آموزان دبیرستانهای پسرانه مشکین شهر را کاهش داده است. احمدی و تقی پور (۱۳۷۸) در پژوهشی که شباهت زیادی با پژوهش حاضر دارد به این نتیجه می رسند که مشاوره گروهی با رویکرد عقلانی عاطفی به طور هم زمان افسردگی و عقاید غیرمنطقی دانش آموزان اصفهانی را کاهش داده است.

گرچه در پژوهشهای انجام شده چه در داخل و چه در خارج کم و بیش تأثیر شناخت درمانی هم بر روی عقاید غیرمنطقی و هم بر روی افسردگی مورد بررسی قرار گرفته است. اما نکته اساسی آن است که کمتر پژوهشی را می توان یافت که ضمن آنکه به مطالعه میزان شیوع افسردگی می پردازد، تأثیر شناخت درمانی گروهی را نیز به طور همزمان بر روی عقاید

غیرمنطقی و افسردگی مورد بررسی قرار داده باشد. در مورد میزان شیوع افسردگی در نوجوانان تحقیقات گسترده ای در خارج از کشور صورت گرفته است، اما تحقیقات کمتری را می توان دید که سطوح مختلف افسردگی نوجوانان را مورد بررسی قرار داده باشند. با وجود تفاوتهایی که در مورد میزان شیوع افسردگی در دوره نوجوانی وجود دارد اما نتایج بیانگر گستردگی شیوع آن در مقایسه با سایر گروههای سنی است. پژوهشهای انجام شده در داخل نیز بر روی جمعیت دانشجویی انجام شده است و تحقیقات اندکی بر روی نوجوانان در این خصوص صورت گرفته است. در حالی که این پژوهش ضمن اینکه میزان شیوع افسردگی در بین دانش آموزان به بر رسی تأثیر شناخت درمانی گروهی بر روی باورهای غیرمنطقی و افسردگی به طور همزمان مورد پردازد. بنابراین، می توان گفت که پژوهش حاضر از این جنبه قابل توجه و نو است.

روش

جامعه آماری و روش نمونه گیری: چون در جامعه آماری تنها یک دبیرستان نمونه و یک مرکز پیش دانشگاهی وجود دارد به منظور جلوگیری از به وجود آمدن مشکل در تعمیم یافتههای پژوهشی هر دوی آنها در نمونه پژوهشی جای گرفتند، بعد از آن به صورت تصادفی و به حکم قرعه از بین هنرستانها، یک هنرستان و از بین دبیرستانها سه دبیرستان انتخاب شدند. از این مرحله به بعد با استفاده از نمونه گیری خوشهای چند مرحلهای و با توجه به تعداد دانش آموزان هر مدرسه ۲ یا ۳ کلاس از هر مدرسه انتخاب شدند و با اطلاع قبلی و هماهنگی با مسئولین آموزشگاهها پرسشنامه افسردگی بک به وسیله محقق و با ارائه توضیحات لازم و ایجاد شرایط مناسب روحی به صورت گروهی اجرا گردید.

چون تعداد اعضا جامعه ۵۴۶۱ نفر می باشد بنابراین بر اساس جدول مورگان باید یک نمونه ی ۳۶۱ نفری انتخاب شود اما به منظور بالا رفتن دقت و حذف احتمالی پرسشنامه های

معیوب تعداد ۴۷۰ نفر از دانش آموزان به وسیله آزمون یک مورد ارزیابی قرار گرفتند که پس از حذف پرسشنامههای معیوب حجم نمونه ۴۵۷ نفر تعیین گردید.

از میان دانش آموزانی که نمرات بالایی در آزمون افسردگی به دست آورده بودند تعداد سی و شش نفر به صورت کاملاً تصادفی انتخاب شدند و پس از آن دانش آموزانی که از نظر سن، پایه و رشته تحصیلی، وضعیت درسی (مدل نیمسال اول) و نمره افسردگی همتا شدند. در مرحله همتاسازی شانزده نفر از آزمودنی ها که شرایط متفاوتی داشتند حذف شدند و ده زوج همتا شده در دو گروه قرار گرفتند و به حکم قرعه یکی از گروه ها به عنوان گروه آزمایشی در معرض متغیر مستقل قرار گرفت گروه دوم به عنوان گروه کنترل در لیست انتظار قرار داده شد.

در طی جلسه اول و دوم دو نفر از اعضای گروه آزمایشی از شرکت در جلسات شناخت در مانی منصرف شدند و محقق مجبور شد به منظور رعایت شرایط یکسان بین گروههای آزمایشی و کنترل همتای آنها را از گروه کنترل حذف کند. براساس قرارداد درمانی که بین مشاور (محقق) و مراجعان منعقد گردید توافق شد تا در مقابل دریافت خدمات رایگان مشاورهای در تمام جلسات حضور داشته باشد.

همان طوری که در جدول شماره ۱ ، ملاحظه می شود اعضای گروه کنترل و آزمایشی از نظر نمره افسردگی، سن، رشته و وضعیت درسی (معدل نیم سال اول) همتا شده اند. لازم به ذکر است که برای ۵۰ نفر از دانش آموزان که نمره افسردگی آنها متوسط کمتر از وخیم (یعنی ۸ تا ۱۴) و شدید (۱۵ به بالا) بود، دعو تنامه هایی ارسال گردید اما ۳۶ نفر از آنها به مرکز مشاوره مراجعه کردند. در این مرحله پس از دریافت اطلاعات شخصی بوسیله پرسشنامه مخصوصی که در پیوست آمده است تنها ۱۰ زوج همتا شناسایی شدند. با بروز پدید افت تعداد دانش آموزان به ۸ زوج کاهش یافت.

جدول ۱- مشخصات اعضای گروههای کنترل و آزمایشی

گروه آزمایش					گروه کنترل				
وضعيت	رشته	سن	نمره	رد <u>ن</u> ط	وضعيت	رشته	سن	نمره	رديف
درسی	تحصيلي		آزمون	.નું	درسی	تحصيلي		آزمون	.નું
			بک					بک	
14/9.	اول	18	18	١	14/10	اول	19	10	١
	دبيرستان					دبيرستان			
14/00	دوم	١٨	۱۸	۲	١٣	دوم	19	۱۸	۲
	تجربى			À	,	تجربى			
17/17	سوم	١٨	١٨	٣	۱۷/۵	سوم	۱۷/۵	۱۸	٣
	رياضي		-6	$\mathcal{O}($	1	رياضي			
14/1.	اول	۱۷	1٧	k	14	اول	۱۵	١٧	۴
	دبيرستان	$\prec$	$\rightarrow$		3>	دبيرستان			
10/11	سوم برق	۱۷	17	۵	10/17	سوم برق	۱۷/۵	۱۷	۵
	صنعتى	_	4	)(	74	صنعتى			
14/14	سوم	18	18	۶	14/9.	سوم	18	18	۶
	رياضي		/	Y		رياضي			
17/87	اول	17	- 15/6	٧	17/٧1	اول	19	١٣	٧
	دبيرستان			-0		دبيرستان			
14/9.	دوم	١٢	11	٨	14/4.	دوم	١٨	١٣	٨
	ادبيات		)		0.0	ادبيات			

ابزار پژوهش

برای تشخیص افسردگی یا هر اختلال روحی روانی دیگری دو راه وجود دارد. الف) درمانگر با مشاهده رفتارها و گفتارهای مراجع یا بیمار و بررسی پیشینه رفتاری او از طریق خود مراجع و یا اعضای خانواده و یا دوستان و مصاحبه بالینی و تطبیق مشاهدات و یافتههای خود با معیارهای تشخیص بالینی میزان و شدت افسردگی را مشخص می کند. ب) راه دیگر که بسیار متداول است استفاده از ابزارها و تستهای تشخیصی دقیق، معتبر و رایج است. در اکثر کارهای پژوهشی به دلیل دامنه و حجم گسترده کار از این شیوه استفاده می شود.

افسردگی به عنوان یک بیماری رایج توجه اکثر بهداشت کاران روانی را از زمانهای بسیار دور به خود جلب کرده است. از میان آزمونهای مختلف، تست افسردگی بک یکی از رایج ترین، سریعترین و دقیق ترین ابزارهای تشخیصی است. این آزمون دارای ۸۴ سوال است که ۲۱ جنبه مختلف را می سنجد و اجرای آن ده دقیقه طول می کشد. فرم کوتاه این آزمون ۱۳۹ سوالی) به دلیل سرعت بیشتر (۵ دقیقه زمان برای پاسخگویی) و رعایت ملاحظات اخلاقی (حذف سوالیهای جنسی) در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفت. این آزمون ابعاد زیر را مورد ارزیابی قرار می دهد.

این آزمون را هم می توان به صورت فردی و هم به صورت گروهی (جمع-اجزا) به کار برد.

در ارزیابی بالینی آزمون بک به وسیله متخصصان روانی و مقایسه آن با آزمون افسردگی همیلتون (۱۹۷۰) آزمون بک این امتیاز را دارد که به مهارت و تعصب آزمایش کننده بستگی ندارد. پیترسن و همکاران (۱۹۸۲) و میلر و همکاران (۱۹۸۰) گزارش کردند که اعتبار پرسشنامه بک از طریق تعیین میزان همبستگی آن با مقیاسهای خودسنجی افسردگی تایید شده است. بک (۱۹۹۶) اعلام داشت که ضریب همبستگی کراسکال این آزمون ۳۱ درصد تا ۶۸ درصد و ضریب پایانی آن با روش تصنیف اسپیرمن و براون ۹۳ درصد می باشد.

در ایران، قاسمزاده و همکاران (2005) در تحقیق خود ثبات درونی این آزمون ۱۰/۸۷ و پایایی آزمون را از طریق بازآزمایی ۲=۰/۷۳ بدست آمد.

برای جمع آوری اطلاعات مربوط به اعتقادات و باورهای غیرمنطقی گروه کنترل و آزمایشی از آزمون عقاید غیر منطقی (IBT) استفاده شد. این آزمون در سال ۱۹۶۸ بر اساس باورهای غیرمنطقی الیس در ده مقیاس ساخته شد. هر مقیاس از ده سوال که در مجموع یک آزمون صد سوالی را بر اساس مقیاس لیکرت به وجود می آورد ساخته شده است.

تقی پور (۱۳۷۸) این پرسشنامه را بر روی یک نمونه ۱۰۶ نفری از دانشجویان دانشگاه علامه طباطبائی با میانگین سنی ۲۴/۲۵ که ساکن خوابگاه پارک هتل بودنـد اجـرا کـرد و از طریق الفای کرونباخ رقم ۷/۱۱ را به دست آورد.

سودانی (۱۳۷۵) و سلیمانیان (۱۳۸۴) به ترتیب اعتبار ۷۹، و ۰/۷۰ را در مورد این آزمون گزارش کردهاند. دربان ترشیزی (۱۳۷۶) اعتبار باز آزمایی یا اجرای مجدد را بر روی ۱۸۰ نفر از دانش آموزان دبیرستانهای مشهد محاسبه نمود و ضریب اعتبار ۰/۸۱ را به دست آورد.

تقی پور (۱۳۷۸) روایی همگرا و همبستگی این آزمون را با آزمون افسردگی بک مورد بررسی قرار داد و در سطح ۰/۰۱ معنی داری رقم ۰/۸۲ را گزارش نمود.

مهری نیژاد (۱۳۷۹) با اجرای این تست بر روی نمونه ۸۰۰ نفری از دانشجویان رشته روان شناسی دانشگاه فردوسی مشهد و محاسبه همبستگی بین آزمون های فرعی و نمره کل با استفاده از ضریب همبستگی به رقم ۰/۸۸ رسید.

جونز و تراور (۲۰۰۴) از طریق روش اجرای مجدد، پایایی ۹۲ درصد را برای این آزمون به دست آورند.

طرح پژوهش

بخش اول یعنی بررسی میزان سطوح مختلف افسردگی از نوع توصیفی میباشد. اما در بخش دوم یعنی تأثیر شناخت درمانی گروهی بر روی افسردگی و عقاید منطقی از روش تحقیق تجربی پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل استفاده شده است.

در اجرای طرح، آزمودنیها براساس ویژگیهای مرتبط با متغیرهای مستقل و وابسته همتا شده اند و به طور کاملاً تصادفی در دو گروه قرار گرفتند. اعضای گروه کنترل در لیست انتظار قرار داده شدند و اعضای گروه آزمایشی در معرض ده جلسه شناخت درمانی گروهی قرار گرفتند پس از آن نتایج به دست آمده از پیش آزمون و پس آزمون در داخل هر گروه و تفاوت آنها (پیش آزمون – پس آزمون) در بین دو گروه، مقایسه و بررسی گردید.

نمرات پیش آزمون و پس آزمون در داخل هر یک از گروه های آزمایشی و کنترل به وسیله آزمون t همبسته به منظور بررسی تفاوتهای درون گروهی مورد تحلیل قرار گرفت. همچنین تفاوت نمرات پس آزمون و پیش آزمون هر دو گروه به منظور محاسبه اثر متغیر مستقل با استفاده از آزمون t مستقل مورد بررسی قرار گرفت.

در طرح فوق T۱ و T۲ پیش آزمونهای آزمون افسردگی بک و باورهای غیر منطقی جونز هستند علامت (-) نشان می دهد که گروه کنترل دستکاری نشده است در حالی که علامت (*)

بیانگر آن است که گروه آزمایشی متغیر مستقل (شناخت درمانی گروهمی) را دریافت کرده است. ۲۲ و ۲۳ پس از آزمونهای اجرا شده بر روی دو گروه میباشد. T-2T۱ تفاضل نمرات پس آزمون و پیش آزمون در گروه کنترل و T-4T۳ تفاضل مذکور را در گروه آزمایشی را نشان میدهند.

نتايج

جدول ۲، درصد فراوانی افسردگی دانش آموزان را بر اساس سطوح مختلف آن یعنی افسردگی ناچیز، خفیف، متوسط (بیشتر از خفیف و کمتر از وخیم) و شدید (وخیم) نشان می دهد. لازم به ذکر است که اصطلاح فوق به نقل از دادستان (۴۸) به کار برده شده است و اصطلاح افسردگی ناچیز معادل فقدان افسردگی می باشد.

جدول ۲- فراوانی در صد نمرات افسردگی و سطوح مختلف آن

گی به در صد	ميزان شيوع سطوح افسرد	فراواني	نمرات افسردگی
	-HO0	٣٩	•
ردگی ناچیز	فقدان افسردگی یا افس	41	١
	46/11	٣٩	۲
	ناني ومطالعات فريحي	المارا	٣
		۵۳	۴
بف	افسردگی خفی	41	۵
	۳۵/۲۳	٣٩	۶
		۲۸	٧
افسردگی متوسط	افسردگی متوسط (بیشتر از	49	٨
به طور کلی	خفیف)	14	٩

میزان شیوع افسردگی و تأثیر شناخت درمانی گروهی بر ... 🗖 🔲 🔍

T · / T O	11/87	10	1.
		1.	11
	افسردگی متوسط (کمتر از	14	١٢
	افسردگی متوسط (کمتر از وخیم)	11	١٣
		۴	14
		١٢	۱۵
		۵	19
		۲	١٧
		٧	۱۸
		1	19
ا شدید	افسردگی وخیم ی		۲.
	V/ ۴ ۴	۴	71
	NOT.	20	77
	LTDW		74
		1	74
		1	70
	./.		44-16

اطلاعات جدول ۲ نشان می دهد که ۳۶/۹۷ درصد از دانش آموزان فاقد افسردگی (افسردگی ناچیز) و ۳۵/۲۳ درصد افسردگی خفیف، ۲۰/۳۵ درصد افسردگی متوسط (۱۱/۸۲ درصد بیشتر از خفیف و ۳۵/۸۵ درصد کمتر از وخیم) و ۷/۴۴ درصد افسردگی وخیم دارند. درصد بیشتر از مشاهده شده (۱/۷۴۶) نشان می دهد که نمره ی باورهای غیرمنطقی اعضاء گروه کنترل در پس آزمون افزایش یافته است. یعنی عقاید غیرمنطقی آنها بیشتر شده است، گرچه t

مشاهده شده از نظر آماری معنی دار نیست اما مقدار آن ۱/۷۴۶ نشان می دهد که عقاید غیر منطقی به گونه قابل توجهی افزایش داشته است.

ردیف دوم (۳/۶۳۵) منفی است و قدر مطلق آن از t بحرانی در بطلع t-1 مشاهده شده در ردیف دوم (۱/۸۹۵) منفی است در با نتیجه ۹۵ درصد اطمینان و ۵ خطا می توان گفت که نمرات پس آزمون گروه آزمایش کاهش یافته است.

t-T مشاهده شده پس آزمون و پیش آزمون گروه کنترل و آزمایش (۲/۰۲۰) می باشد و قدر مطلق آن از t بحرانی در سطح t (۱/۷۶۱) بزر گتر می باشد، بنابراین می توان با ۹۵ درصد اطمینان و ۵ درصد خطا به این نتیجه رسید که نمره ی کل آزمون عقاید غیر منطقی گروه آزمایشی در مقایسه با گروه کنترل کاهش یافته است. در این قسمت تأثیر شناخت درمانی را بر روی افسرد گی دانش آموزان بررسی می کنیم. از بررسی جدول t به نتایج زیر می رسیم:

جدول۳- نمره کل آزمون باورهای غیر منطقی

نتیجه آزمون	سطح معنی داری	t بحرانی یک دامنه	t مشاهده شده	درجه آزادی	نوع آزمون	انحراف استاندارد	میانگین	تعداد	آزمون	رديف
نمرات پسآزمون			/.		Y	Y•/VF	۲۹۷/۳۷	٨	پیش آزمون گروه کنترل	
افزایش یافته است اما این افزایش معنادار	٠/٠۵	1/198	1/V۴۶	طالعا ات	t همبسته	Y9/A0	Y YA/Y ۵	٨	پسآزمون گروه کنترل	١
نمرات پس آزمون کاهش	٠/٠۵	1/190	-٣/۶٣۵	٧	t همبسته	1./٧1	YA4/9Y	٨	پیش آزمون گروه آزمایشی	۲

میزان شیوع افسردگی و تأثیر شناخت درمانی گروهی بر ... 🗆 🔲 🔲 🔫

یافته است و این کاهش در سطح ۰/۰۵ معنی دار						19/9•	704/17	٨	پس آزمون گروه آزمایشی	
کاهش نمرات در						19/9•	- 9 / V ۵	٨	تفاوت پسآزمون و پیشآزمون گروه کنترل	
سطح ۰/۰۵ معنی دار است	٠/٠۵	1/791	-7/•7۶	14	t مستقل	Y #/ V #	-4./0.	٨	تفاوت پسآزمون و پیشآزمون گروه آزمایشی	٣

۱- قدر مطلق t مشاهده شده در ردیف اول (۲/۱۵۴-) بزرگتر از t بحرانی در سطح t در مطلق t میباشد، در نتیجه با ۹۵ درصد اطمینان و ۵ درصد خطا می توان گفت که نمره t افسردگی گروه کنترل در پس آزمون کاهش یافته است. لازم به ذکر است که قدر مطلق t مشاهده شده در گروه آزمایشی (۴/۲۳۱) به مراتب بزرگتر از t مشاهده شده در گروه کنترل (۲/۱۵۴) است.

۲- همان طوری که گفته شد قدر مطلق t مشاهده شده در گروه آزمایشی (۴/۲۳۱) خیلی بزرگتر از t بحرانی در سطح 0.0 (0.0) میباشد بنابراین با 0.0 درصد اطمینان و 0.0 درصد خطا می توان گفت شناخت درمانی نمرات گروه آزمایشی کاهش داده است و این کاهش نسبت به گروه کنترل خیلی بیشتر است.

-7 بررسی قدر مطلق t مشاهده شده پس آزمون و پیش آزمون گروه کنترل و آزمایشی -7 بشان می دهد که t مذکور به مراتب بزرگتر از t بحرانی در سطح -7 (۱/۷۶۱) می باشد بنابراین با ۹۵ درصد اطمینان و ۵ درصد خطا می توان گفت که نمره ی افسردگی گروه آزمایشی در مقایسه با گروه کنترل کاهش معنی داری داشته است.

بحث و نتیجه گیری

نتایج آزمون باورهای غیرمنطقی و مقایسه آن در دو گروه کنترل و آزمایشی نشان می دهد که شناخت درمانی گروهی موجب کاهش کل باورهای غیرمنطقی شده است. کاهش معنی دار عقیده غیرمنطقی با پژوهش صفائی (۱۳۸۱) که تأثیر مشاوره گروهی با شیوهی عقلانی – هیجانی – رفتاری را در تغییر باورهای غیرمنطقی دختران نوجوان مورد بررسی قرار داده است، هم خوانی دارد. مقایسه یافته های پژوهش صفائی با نتایج آزمون نتایج کلی هر دو تحقیق نشان می دهد که شناخت درمانی گروهی موجب کاهش معنی دار باورهای غیرمنطقی می شود. هم چنین نتایج این پژوهش با تحقیقهای داوودی (۱۳۷۸) و سودانی (۱۳۷۵) در مورد اثر بخشی مشاوره گروهی و فردی به شیوه ی عقلانی در کاهش باورهای غیرمنطقی و تحقیق آرانسون و گریک هد (۲۰۰۹)، هولون (۱۹۹۲) و فاوا (۱۹۹۴) در مورد تأثیر درمان عقلانی و عاطفی بر روی عقاید غیرمنطقی و پژوهش احمدی و تقی پور (۱۳۷۸) در مورد تأثیر درمان عقلانی و عاطفی بر روی عقاید غیرمنطقی هم خوانی زیادی دارد.

مقایسه تفاوت نمرات پس آزمون و پیش آزمون گروه کنترل و آزمایش بیانگر آن است که شناخت درمانی گروهی توانسته موجب کاهش افسردگی دانش آموزان شود متغیر مستقل اثر زیادی بر روی متغیر وابسته داشته است و با قاطعیت می توان گفت که شناخت درمانی گروهی افسردگی دانش آموزان را کاهش داده است.

کاهش عقاید غیرمنطقی و افسردگی در یک راستا و همسو با یکدیگر هستند اما نمی توان از این همسویی رابطه علت و معلولی را استنباط کرد. کاهش افسردگی در اثر شناخت درمانی در این پژوهش با تحقیق آخوند مکهای (۱۳۷۶) که شناخت درمانی گروهی به روش بک را بر روی کاهش افسردگی نوجوانان دختر ۱۷–۱۵ ساله شاهین شهر اصفهان مورد بررسی قرار داده است و پژوهش احمدی و تقی پور (۱۳۷۸) که تنها پژوهشی است که تأثیر مشاوره گروهی با رویکرد عقلانی عاطفی را به طور همزمان بر روی افسردگی و عقاید غیرمنطقی بررسی کرده است و تحقیق حسین نژاد (۱۳۷۶) که تأثیر مشاوره گروهی با رویکرد عقلانی عاطفی را بر روی افسردگی دانش آموزان دبیرستانهای پسرانه مشکین شهر مورد مطالعه قرار داده است هم خوانی نزدیکی دارد و نتایج پژوهش مذکور را تایید می کنند.

هم چنین نتایج این پژوهش با تحقیقهای تاس، تیز و همکاران (۱۹۹۷)، الیس (۲۰۰۳)، شیا (۱۹۹۷)، مسر و همکاران (۲۰۰۷)، فاوا (۱۹۹۴)، دابسون (۱۹۸۹)، و پایکل (۲۰۰۷) هم خوانی دارد.

نتایج این پژوهش نشان می دهد که میزان شیوع افسردگی دانش آموزان در سطوح متوسط و وخیم وضعیت مطلوبی دارد. اما در مورد وضعیت افسردگی خفیف شرایط نگران کننده است و امکان دارد علائم افسردگی خفیف در آینده به افسردگی متوسط و شدید تبدیل شود. به هر حال نتایج این بررسی گویای آن است که باید اقدامات پیشگیرانه به منظور جلوگیری از شیوع این اختلال از سوی مسئولین انجام گیرد و با اطلاعات موجود امکان این کار حاصل شده است. به طور کلی می توان گفت که افسردگی به گونه بسیار معنی داری در اثر شناخت درمانی کاهش یافته است. بنابراین متغیر مستقل توانسته است به شکل هم زمان هم باورهای غیرمنطقی و هم افسردگی را کاهش دهد و این کاهش هم زمان در تایید نظریه شناخت درمانی می باشد چرا که این رویکرد درمانی معتقد است که کاهش باورهای غیرمنطقی موجب کاهش اختلالهای روحی و روانی می شود. بنابراین با کاهش باورهای غیرمنطقی، انتظار کاهش افسردگی معقول به نظر می رسد

و پیشنهاد می شود که استفاده از رویکرد عقلانی – عاطفی و رفتاری در درمان افسردگی دانش آموزان پسر نوجوان مفید است و روان پزشکان و روان شناسان مشاور می توانند این شیوه درمانی را برای درمان افسردگی به کار برند.

فهرست منابع

آخوند مکهای، زهره. (۱۳۷۶). تأثیر روش شناخت درمانی گروهی به روش بک بر کاهش افسردگی، پایان نامه چاپ نشده ارشد، دانشگاه خوارزمی تهران.

احمدی، ۱.، تقی پور، ۱. (۱۳۷۸). تأثیر مشاوره گروهی با شیوه منطقی – عاطفی بر افسردگی دانش آموزان، فصلنامه تازههای یژوهش های مشاوره، شماره ۲.

حسین نژاد انارکی، م. (۱۳۷۶). تأثیر مشاوره گروهی با رویکرد عقلانی – عـاطفی در کـاهش میزان افسردگی، پایان نامه چاپ نشده ارشد، دانشگاه خوارزمی.

دادستان، پریرخ. (۱۳۷۶). روانشناسی مرضی تحولی از کودک تا بزرگسالی، تهران: سمت.

داودی، ح. (۱۳۷۸). مقایسه تأثیر روشهای مشاوره فردی و گروهی با تاکید روش عقلانی -عاطفی در کاهش باورهای غیر منطقی، پایان نامه چاپ نشده ارشد، دانشگاه تربیت معلم تهران.

دربان ترشیزی، ح. (۱۳۷۶). رابطه بین تفکرات غیر منطقی و اضطراب دانش آموزان، پایان نامه ارشد، دانشگاه تربیت معلم تهران.

رحیمی، علیرضا. شمسایی، فرید. ضرابیان، محمد کاظم. سده ای، مرتضی. (۱۳۸۷). بررسی تاثیر سه روش دارو درمانی، شناخت درمانی و دارو درمانی توام با شناخت درمانی در مبتلایان به اختلال افسردگی اساسی. مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی همدان، دوره یانزده، شماره ۱: ۱۶–۲۱.

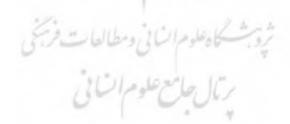
- سلیمانیان، علی اکبر. (۱۳۸۴). تعیین اثر بخشی مشاوره نظام مند گروهـی بـر کـاهش آشفتگی زناشویی، فصلنامه تازهها و پژوهشرهای مشاوره، شماره ۱۶-ص ۴.
- سودانی، منصور. (۱۳۷۵). مقایسه اثر روشهای مشاوره فردی و گروهی با تاکید بر روش عقلانی عاطفی در کاهش باورهای غیر منطقی،پایان نامه چاپ نشده ارشد، دانشگاه شهید چمران.
  - سیف، علی اکبر. (۱۳۸۱). تغییر رفتار و رفتار درمانی، تهران: نشر دوران.
- صفایی، مریم. (۱۳۸۱). تأثیر مشاوره گروهی با شیوه درمان عقلانی-هیجانی-رفتاری بـر تغییـر باورهای غیر منطقی، پایان نامه چاپ نشده ارشد، دانشگاه آزاد رود هن.
- مهری نژاد، ا. (۱۳۷۹). مقایسه اثر بخشی رواندرمانگری شناختی و رفتاری، مجله روانشناسی، شماره ۴.
- ولز، آدریان. (۲۰۰۸). راهنمای عملی درمان فراشناختی اضطراب و افسردگی. ترجمه شهرام محمدخانی، تهران، انتشرات ورای دانش.
- هاتون، کیت. سالوکس کیس، پال. کرک، جوان. و کلارک، دیوید.(۱۹۸۹). رفتار درمانی شناختی: راهنمای کاربردی در درمان اختلال های روانی. ترجمه حبیب الله قاسم زاده، تهران: انتشارات ارجمند.
  - Aronson, E., & Craighead. (2009). Prevention of depression among Icelandic adolescent. Behavioral Research and Therapy, 47:577-585.
  - Barnhofer, T., Crane, C., Hargus, E., Amarasinghe, M., Winder, R., & Willams, M.(2009). Mindfulness-based cognitive therapy as a treatment for chronic depression: A preliminary study. Behavioral Research and Therapy. 47:366-373.

- Beck, A.T., Steer, R. A., Brawn, G. K. (1996). Manual for the Beck Depression Inventory-II. The Psychological Corporation. Harcourt Brace & Company, San Antonio. Texas.
- Becker-Weidman, E. G., Jacobs, R. H., Reinecke, M. A., Silva, S. G., March,J. S. (2010). Social problem-solving among adolescents treated depression. Behavioral Research and Therapy. 48: 11-18.
- Beevers, C. (2005). Cognitive vulnerability to depression. A dual process model. Clinical Psychology Review. 25: 975-1002.
- Blackburn, I. M., Bishop, S., Glen, A. I., Whalley, L. J., & Christie, J. E. (1990). Cognitive therapy and pharmacotherapy, each alone and in combination. Cognitive Therapy and Research, V. 14, No. 5, 469-482.
- Dobson, K. S. (1989). A meta-analysis of the efficacy of cognitive therapy for depression. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 57, 3.
- Elliot, R., Rubinstein, J. S., Barbara, J., Sahakian, B., & Raymond, J.(2002). The neural bases off mood-congruent processing biases in depression, American Medical Association.
- Ellis, A. (2003). Similarities and differences between Rational Emotive Behavior Therapy and Cognitive Therapy. *Journal of Cognitive Psychotherapy: An International Quarterly*, 17, 225-240.
- Fava, G. A., Grandi, S., Zielezny, M., Canestrari, R., Morphy, M. A. (1994). Cognitive behavioral treatment of residual symptoms in primary major depressive disorder. *American Journal of Psychiatry*.
- Ghassemzadeh, H., Mojtabai, R., Karamghadiri, N., & Ebrahimkhani, N. (2005). Psychometric properties of a Persian-Language version of the Beck Depression Inventory-Second Edition: BDI-II-Persian. *Depression and Anxiety, 21,* 185-192.

- Gloaguen, V., Cottraux, J., Cucherat, M., & Blackburn, I. M. (1998). A meta analysis of the effects of cognitive therapy in depressed patients. Journal of Affective Disorders. 49(1): 59-72.
  - Hamilton, M. (1970). A rating scale for depression, *Neural Neursurg Psychiatry*, 23.
  - Hofmann, S. G., & Reinecke, M. A. (2010). Cognitive-behaviroal Therapy with Adults: A guide to Empirically –Informed Assessment and Intervention. New York: Cambridge.
  - Hollon, S. D., DeRubeis, R. J., Evan, M.D., Wiemer, M. J., Garvey, M.J., Grove, W. M., & Tuason, V. B., (1992). Cognitive therapy and pharmacotherapy for depression: Singly and in combination. Archives of General Psychiatry, 49. Psychology. 57: 285-315.
  - Hollon, S. D., Stewart, al M. O., & Strunk, D. (2006). Enduring Effects for Cognitive Behavior Therapy in the Treatmenand t of Depression and Anxiety. Annual Review of
  - Jones, J. & Trower, P. (2004). Irrational and Evaluative Beliefs in Individuals with Anger Problems. *Journal of Rational-Emotive & Cognitive-Behaviour Therapy*. 22;3, 153-170.
  - Kaplan, H., Sadock, B. (2003). Synopsis of Psychiatry, 9th ed. Baltimore: William & Wilkins.
  - Karwaski, L., Garrett, G., & Illardi, S. (2006). On integration of cognitive behavioral therapy for depression and positive psychology. Journal of Cognitive Psychotherapy, 20(2), 159-170.
  - Kingstone, T., Dooley, B., Bates, A., Lawlor, E., Malone, K.(2007). Mindfulness-based cognitive therapy for residual depressive symptoms.

- Messer, S. & Wampold, B. (2002). Let's face facts: Common factors are more potent than specific therapy ingredients'. Clinical Psychological Science Pract. 9: 21-25.
- Murphy, F. C., Sahakian, B. J. (2001). Neropsychology of bipolar disorder. *The British Journal of Psychiatry*, 178,723-730.
- Paykal, E. S.(2007). Cognitive therapy in relapse prevention. International Journal of Neuropsychopharmacol. 10:131-136.
- Rodin, G., Mikulincer, M., Donner, A., Gagliese, L., Zimmermann, C. (2009). Pathway to distress: The multiple determinants of depression, hopelessness, and the desire for hastened death in metastatic cancer patients. Social Science & Medicine. 68: 565-569.
- Rossello, J., & Bernal, G. (2007). Treatment Manual For Cognitive Behavioral Therapy for Depression. San Francisco General Hospital, Depression Clinic.
- Rupke, S., Blecke, D., Renfrow, M. (2006). Cognitive Therapy and Antidepressants, American Family Physician, 1: 73(1): 83-86.
- Segal, Z. V., Williams, J. M. G., Teasdale, J. D. (2007). Mindfulness-based Cognitive Therapy for Depression: A New Approach to Preventing Relapse. Cognitive Behavioral Therapy Book Reviews. 3, No.11:351.
- Siegle, G., Ghinassi, F., & Thase, M. E. (2007). Neurobehavioral Therapies In The 21st Century: Summary of An Emerging Field And An Extended Example of Cognitive Control Training for Depression. Cognitive Therapy and Research. 31: 235-262.

- Shea, M. T., Elkin, I., Imber, S. D., Sotsky, S. M., Watkins, J. T., Collins, J. F., Pilkonis, P.A., Beckman, E., Glass, D. R., Dolan, R.T., & Parloff, M.B., (1992). Course of depressive symptoms over follow-up: Findings from the Institute of Mental Health Treatment of Depression Collaborative Research Program. Archives of General Psychiatry, 49, 782-787.
- Thase, M. E., Greenhouse, J. B., Frank, E., Reynolds, C. F. III, Pilkonis, P. A., Hurley, K., et al. (1997). Treatment of major depression with psychotherapy or psychotherapy pharmacotherapy combinations. *Arch General Psychiatry*; 54:1009-15.
- Teasdale, J. D., Segal, Z. V., Williams, M. G. (2003). Mindfulness Training and Problem Formulation, Clinical Psychology: Science and Practice. 10, N2: 157-160.
- Wells, A. (2009). Meta cognitive therapy for anxiety and depression, New York: Guilford Press.
- Wisco, B. E. (2009). Depressive cognition: Self-reference and depth of processing. Clinical Psychology Review. 29: 382-392.

EFFECT OF COGNITIVE GROUP THERAPY ON THE REDUCTION OF DEPRESSION OF HIGH SCHOOL STUDENTS

Alireza Mahmodnia, Ph.D. Hassan Rastegarpour, Ph.D. h_rast1@yahoo.com Farhad Jokar, M. A.

Abstract

Introduction: Depression is a disorder that has attracted the attention of psychologists and therapists all over the world. This study aims to clarify and elucidate two major points: a) epidemic status of depression on various levels of high school students; and b) scrutiny of group cognitive therapy influence on the reduction of irrational beliefs and depression of the students. Method: Sample consisted of 457 students, randomly selected based by cluster sampling method. Beck's questionnaire (short form) was used and the following results were obtained: 1) %36.97 without depression; 2) %35.23 with mild depression; 3) %20.35 with average depression; 4) % 7.44 with intensive depression. Next, 36 students with average and intensive depression were matched according to their age, grades, and major. Then 16 students were randomly selected and put into two groups of eight in experimental and control groups. Both groups were tested by pre and post test of Beck's depression and Jones's irrational beliefs questionnaire. Experimental group received 10 sessions of group treatment cognition based on Ellis method of Rational Emotive Therapy. Two significant points were determined: a) paired sample t-test pertaining to pre and post tests of both groups (differences of within groups), and b) Independent sample t-

میزان شیوع افسردگی و تأثیر شناخت درمانی گروهی بر ... 🗖 🔲 📉 ۲۹

test pertaining to the difference of pre and post tests scores (difference of between groups).

Result: The data revealed that: A) Irrational beliefs had meaningful reduction [%95 confidence]; 1- Anxious over concern; 2- Frustration reaction; 3- Perfectionism. B) Irrational beliefs which had reduction but was not meaningful; 1- Emotional irresponsibility [Approximately meaningful]; 2- Dependency; 3- Demand for approval; 4- Problem avoidance. C) Irrational beliefs which had no reduction at all [even followed by increase]; 1- High self expectation; 2- Helplessness for change; 3- Blame proneness. However, the total score of irrational beliefs test had a meaningful reduction [%95 confidence). In that sense, there had been a meaningful reduction in the depression scores of the experimental group [%95 confidence]. Discussion: The result indicates that group cognitive therapy helps the reduction of irrational beliefs as well as student's depression simultaneously.

Key words: depression, Irrational Beliefs, Cognitive Therapy, Rational-Emotive Therapy.

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com. The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.